

[Oluf Johansen.]

Landbosynspunkt kræver, at Udstykningspolitikken fortsættes naturligt, først og fremmest dette, at man skal søge at bevare Balancen i Befolkningens Fordeling mellem Land og By, altsaa stadig søge at tilvejebringe saadanne Forhold inden for dansk Landbrug, at man ikke i højere Grad driver Ungdommen fra Landet ind til Byerne.

Det for Jordlovgivningen betydningsfuldeste i den kommende Tid maa være, at hver Tids Ungdom har sin Ret. Den Ungdom, som vokser frem og i de vanskelige Aar, vi nu gennemlever, naar til det Stede at skulle stifte eget Hjem, den Ungdom har sin Ret. Det vilde være urigtigt fra et landbomæssigt Synspunkt, om man stadig vilde fastholde, at Ungdommen skulde dygtiggøre sig til en Livsopgave i et bestemt Erhverv for saa den Dag, den staar og skal stifte eget Hjem, at maatte søge andre Steder hen. Det vil være urimeligt, hvis man ikke søger at imødekomme en naturlig Trang hos en Ungdom, der dygtiggør sig i et bestemt Erhverv, ved at give den Mulighed for en Fremtid inden for dette. Derfor billiger jeg fuldt ud, at man i højere Grad i vor Jordlovgivnings Administration arbejder hen imod at imødekomme den Ungdom, som ikke blot er blevet paa Landet, men som ogsaa ved at søge hen til Læresteder, der er værdifulde for dens Uddannelse, har stræbt at forbedre sin Stilling; en saadan Imødekommenhed anser jeg for naturlig og rigtig.

Til Slut vil jeg gerne sige, at det hører med til en frigjort og rettænkende Landbostands Indstilling, at den ikke blot tænker paa sig selv, men ogsaa paa sin Ungdom.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker for den Velvilje, hvormed de forskellige Ordførere har modtaget det foreliggende Lovforslag, og skal over for de Indvendinger, der er fremsat, gøre et Par korte Bemærkninger.

For det første vil jeg sige til det ærede 11te Medlem for 5te Kreds (Bækgaard), at det kan være rigtigt, at Statens Jordlovsudvalg er stort nok i Forvejen, men det er jo ikke Gartnerinteresser, der er repræsenteret i Jordlovsudvalget, saa det er i alt Fald ikke *de* Interesser, der har for mange Medlemmer — de har nemlig ingen, der særlig repræsenterer dem. Derfor synes jeg, det er forsvarligt, at de faar det efter det foreliggende Lovforslag.

Angaaende § 15 siger det ærede Medlem, at denne Bestemmelse ikke har Interesse for Husmændene, og hvis jeg vilde spørge

Husmændene, om de mener, at Bestemmelsen om, at der skal foretrækkes forsikrede Arbejdere til Byggearbejderne, er paakrævet, vilde de sikkert svare nej. Det er muligt, men her kan Husmændenes Interesser ikke alene siges at være fremtrædende. Naar man har ønsket — og det er jo et stærkt Krav fra Husmandsforeningernes Side paa de unges Vegne — at anmode Regering og Rigsdag om at vedtage en Lov om Ydelse af rentefrie Laan i betydeligt Omfang, er det saa store statsøkonomiske Interesser, der skal varetages, at jeg for mit Vedkommende mener, det er fuldt forsvarligt, at Staten siger: saa maa Statens Interesser ogsaa varetages derigennem, at man anvender Arbejdere, som har forsikret sig imod Arbejdsløshed. Over for den Interesse, som Staten kan have heri, og den Ret, de kan have dertil, naar der skal ydes saa store rentefrie Laan, og i det hele saa betydelig en Støtte, er det ærede Medlem ikke fremkommet med en eneste saglig Indvending, og indtil en saadan foreligger, skal jeg i alt Fald ikke fremsætte flere Bemærkninger til det ærede Medlem angaaende denne Bestemmelse.

Det ærede 19de tingvalgte Medlem (J. R. Poulsen) udtalte, at Udstykning var ønskelig, men tilføjede, at det kom an paa, under hvilke Former man gennemførte denne Udstykning. Det ærede Medlem tænker vel her paa Privateje over for Statsfæste. Jeg er enig med den ærede sidste Taler om, at disse Udtryk og disse Former er, efter som Loven har udviklet sig mere og mere gennem Aarene, i Virkeligheden af mere teoretisk end praktisk Interesse. Det, der har Betydning og økonomisk Værdi for Husmænd under den ene eller den anden Form, er meget mere Loven om Statshusmændenes Rentebetaling, og det er det, som i sin Tid drog Forskellen, men Loven har efterhaanden vist sig ikke at være tilstrækkelig, og nu har man faaet en Ordning, hvorefter Husmændene kan vælge konjunkturbestemt Rente, hvad enten de er Selvejere eller Statsfæstere. Det har vist sig, at den Form for Rentebetaling, vi har indført, havde visse uheldige Sider, og det er min Agt i de nærmeste Dage at fremsætte et Lovforslag, der gaar ud paa at finde en bedre Form for Rentebetaling. Jeg tror derfor, det er rigtigt, at man gennemfører Lovgivningen saaledes, at der kan oprettes Brug efter begge Regler, og saa lade Husmændene selv vælge, hvad de ønsker.

Det ærede Medlem udtalte dernæst, at Udstykningen betyder øget Produktion og øgede Afsætningsvanskeligheder. Det er nu overdrevet ikke saa helt lidt. For saa